

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemški Schulverein in Slovani.

II.

Nemci se sklicujejo na razne nevarnosti, ki jim neki preté zlasti od slovanske strani. Dozdanja zgodovina pa uči, da so se slovanski rodovi nemčili in potapljali v germansko morje. Široka tla, katera so zasedali sosebno tudi Slovenci, jemali so jim Nemci od stoletja do stoletja, in zdaj isti Nemci posmehljivo govoré o „vindiških“ koticčkih in o „interessantes Nationchen.“ In vender delajo ti zanimivi narodičiki velikemu nemškemu narodu preglavico. To je menda še smešniše; ali smešnost se spreobrača za te narodiče v nevarnost, ko isti veliki nemški narod po nekih voditeljih očitno napoveduje vojno in nadsilo Čehom in Slovencem. To pa zopet kaže, kateri narodi so v resnici v nevarnosti, in katerim je zares potreba šolskih društev.

Konečna namera, podjarmljenja slovanskih zapadnih narodov, je prva in glavna nevarnost, ki pretí, ne od Slovanov Nemcem, ampak od Nemcev Slovanom.

To glavno nevarnost nemški Schulverein prikriva in našteva one nevarnosti za-se, ki jih z glavno nevarnostjo nasproti Slovanom še poštevatí ni. Odbor Schulvereinov meni, da Nemcem so nevarni slovanska cerkev, premikanje kmetskih posestev in velikega posestva, volja uradniška in narodna ozkosrčnost mnogoterih nemških tovarniških podjetnikov, neskrbnost in izdajstvo v narodnih stvareh.

Žalibog so jednakovrstne nevarnosti od nemške strani veliko hujše za Slovane. Ravno mej Čehi in Slovenci, katere hoče velikonemški program pogoltniti, ni slovanske cerkve, niti obredov v zmislú unijatske cerkve.

V resnici bi cerkveni obredi v staroslovenskem jeziku katoliški cerkvi ne škodovali, zapadne Slovane po kolikor toliko pomagali varovati pred tujčenjem. In kdo se najbolj trudi v nasprotju, da Čehi, Hrvati in Slovenci ne morejo dobiti doslej zopet svetih obredov, uvedenih mej Slovani od slovanskih apostolov pred tisočletjem? Kdo drugi, nego na prvem mestu Nemci, ki še te dni s slastjo poročajo telegrafski, da Rim ne dovoli več teh obredov čez meje Črnegore! Rim bi pač ne nasprotoval, ko bi ga nemška politika ne zavirala v tem pogledu.

Z druge strani pa zlasti Slovenci le predobro

čutijo, kako jih šibajo s tujci ravno v oboru cerkvenega delovanja.

Jednako žalostno je to, da mej Slovani, in tu zopet v veliki meri mej Slovenci, pokupujejo na prvem mestu ravno Nemci mala in velika posestva, katerih dohodke obračajo potem v oblikah gotovine, politične moči in dneine proti Slovencem samim. Tovarnikov domačih imajo Slovani na svojem svetu veliko premalo; tuji tovarniki pa niso mlačni, ampak goreči pospešitelji tujstva in tujčevanja mej Slovani, mej katere dohajajo kot gostje.

Mlačnost in izdajstvo pa sta zopet v obče večja mej Slovani, nego mej Nemci. Tujstvo skrbi, da se izrežajo in množé renegati ravno mej zapadnimi Slovani, mlačnost pa je doslej mej Slovani obča lastnost.

Ko bi mlačni ne bili, bi posnemali Nemce. Po nemškem zgledu bi ne bili osnovali Čehi svoje Osrednje šolske Matice posebe, in Slovenci Društva sv. Cirila in Metoda zopet posebe. Ko bi vedeli Slovani dejanski nadcenjevati genus nad species, bi bili takoj Čehi n. pr. sprožili misel za Slovansko šolsko društvo, z delokrogom v mejah naše države. In ko bi avstrijske Slovane prešinjali praktični duh in duh politične modrosti, bi še zdaj osnovali tako obsežniše, nemškemu analogno šolsko društvo kateremu bi se obstoječe češko in slovensko društvo pridružili in podredili kot podružnici prvega reda. Poslednjič bi se v krogu zbrali in združili vsi drugi avstrijski Slovani z enakimi podrednicami.

Tako društvo bi pokazalo ob enem praktičen pot, kakó je treba delovati vzajemno na kulturnem poprišču. Dr. Magg je rekel na občnem zboru nemškega Schulvereina, da delujejo Nemci složno na tem polji, in da jih „ta uloga opominja do složnosti na vseh poljih, kjer je sila.“

Kje je pa mej Slovani jednaka složnost? Nemci se ne bojé skupno delovati za svojo narodnost. Oni imajo v Avstriji sok bogastva v svoji oblasti, in njih je samo v Avstriji toliko in še več, nego Čehov in Slovencev vkupe, proti katerima narodoma se prav za prav naperjajo, in vender se temu bogatemu oddelku nemškega naroda ni zdelo dovolj, da zbira sam svoje moči v bran, bodisi da je ta potrebna ali nepotrebna.

Ti Nemci so prijeli z veseljem pomoč tudi

iz reicha in Amerike, kakor jo sprejemljejo še celo iz zastopstev, katerih blagajnice se polnijo tudi s slovanskim trudom. In Slovenci in Čehi so se postavili v bran v osamljenosti, brez vsake podpore od drugih krvnih bratov! Kaj pa da nista mogla ta dva naroda čakati, ker se ni nihče zganil, da bi se bil jima pridružil. Temu nista kriva samo uboštvó in politična nesvoboda, ampak še bolj politični nerazum in slovanska mlačnost.

Šolska društva hočejo biti in so uradno priznana kot kulturna, politično indiferentna društva; za to sme s pogumnostjo Berolinski občni Schulverein delovati po vsej veliki Nemčiji za avstrijske Nemce; ko bi Slovani zunaj Avstrije prav spoznali nevarnost, katera preti avstrijskim Slovanom, bi bili že tedaj osnovali šolsko društvo, analogno Berolinskemu občnemu šolskemu društvu, in Slovenci in Čehi, isterski Hrvatje in še sosebno ogerski Slovani, na prvem mestu Slovaki, bi že tedaj uživali podpore na šolskem in v obče kulturnem polji, kakršne dohajajo ogerskim Nemcem iz Velike Nemčije brez ovire. —

Ali, kakor rečeno, Slovani zunaj Avstrije se vedejo, kakor da bi ne znali ločiti kulture od politike, in avstrijski Slovani sami se dajo strašiti, kedar Nemcem služeče židovsko novinarstvo laže in sumniči z rollender Rubel. Saj so Nemci in Slovani v Avstriji pod istim varstvom ustave in zakonov; zakaj bi za jednake kulturne interese ne došel dobro ruski rubelj, kakor dohajajo avstrijskim Nemcem zlate marke iz nemškega cesarstva. Mlačnost in nepraktičnost je torej na slovanski, ne pa na nemški strani v Avstriji in zunaj Avstrije. Mlačnost je torej dovolj zgolj Slovanom, ne pa Nemcem nevarna, in je samo želeči, da bi Slovani v složnosti za skupno kulturno delovanje tekmovali z Nemci, ki so v tem pogledu zares posnemanja vredni.

Yporej.

O bolgarskih razmerah.

Kmalu bode minulo deset mesecev, odkar se je Battenberžan odpovedal bolgarskemu prestolu, a bolgarsko vprašanje se ni niti za las približalo svojej rešitvi. Taka negotovost je jako škodljiva in mučna za bolgarski narod. Trgovina, ki se je bila jela v osvobojeni Bolgarski lepo razvijati, se je ustavila, kajti tuji trgovci ne morejo bolgarskim

članosti v Riversidi. Nek neznatni čut zavisti jo bode v srce, ko je mislila o srečni, ondi zbrani družbi in nehoté se je vpraševala: „Ali mene pogrešajo v zbrani množici?“ A pogled na Rozino zamakneno obličje in radostni klici živih dečkov so jej precej pregnali ves kes ter jo umirili z mislijo: „Ti tu bi gotovo ne mogli brez mene prebiti.“

A čas je samosilnik. Dasi je Mabel bila doma pustila uro, vender jih je polagoma zahajajoče solnce opozarjalo na konec dneva. Kljubu nebrojnih presledkov in prestankov so vender obvozili nad polovico oboka, katerega so si bili za ta popoldanski izlet določili; sedaj so se že peljali proti domu. Alik in Murray sta bila vsled nenavadnega gibanja nekaj ugnana; miren tih čut veselja je bil prevzel vso majhno družbo ter je izključeval vsakateri pogovor in vsakateri glasni izraz radosti. Cesta ob zavojih zatona je sem ter tja držala tik brega, ob katerem so se neznatni valovi z milim šumljanjem lomili; vsa priroda je bila v onem pokoji, ki konec prijetnega poletnega dne znači. Navzad na blazine naslonjena, glavo mehko oprto na Mabelino ramo, ležala je Roza ter opazovala svetle zračne oblake,

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P—ski.)

Dvajseto poglavje.

(Dalje.)

Pogled kmetskih hiš, goved, ki so se mirno pasla ali pa v senci ležala in nebrojnih drugih predmetov, s katerimi se je bila Roza iz raznih popisov nekaj seznanila, naudeševal jo je močno; in s priprostimi besedami je prav neprisiljeno bolna deklica izrazovala svojo veliko radost. Globoko v srce pa je bila Mabel ginjena, ko je otrok na priprosti način pripovedoval že tolikrat ponovljeno povest o srečnem življenji svoje matere na stari kmetiji, o kateri so nje v mestu odgojeni otroci vedno sanjari.

„Roza, tja moraš iti!“ vskliknila je Mabel vsa goreča, ko je otroka srčno in le malo zakrito hrepenenje opazila. „Jedenkrat te dni moraš z materjo tja iti obiskat blagi stari kraj.“

Roza je odgovorila le majaje glavo z obrazom odpovedanja; Mabel tudi ni dalje v njo silila, kajti dospeli so bili na precej visok hriček, kamor sta jih bila konja le počasi pripeljala. Na tej višini pozdravil jih je najprijetnejši in najobširniši razgled; pri tem je Roza kar molčala; strmenje svečanega strahu se je širilo po nje medlem, ozkem obrazu, ki pa je pri vsem tem brezštevilne stvari naznanjal. Kdo bi povedal, koliko je videla, kar je telesnim očem zakrito, koliko je slišala, kar se le dušnim ušesom reka.

Alik in Murray sta pri tej priliki bila toli srečna kot Roza. Kot ta uživala sta tudi dečka navadno veselje ter je različno izraževala: jeden z živahnimi opombami in vprašanji, drugi pa s smijanjem in nebrzdano radostjo otročjih let. Tu pa tam ob senčnih krajih ceste ali pa na mestih s posebno lepim razgledom postajala sta konja za nekaj minut; dečka sta lahko šla z voza, da sta se v tekanji mej seboj skušala ali sta pa ob cesti nabirala poljske cvetlice, s katerimi sta, igraje se, blago teto in srečno malo tovaršico obsipala.

Časi so Mabeline misli pohajale k veseli sve-

dajati kredita, dokler ne vedo, kako se stvari razvijó. Po vsej Bolgarski kaže se narodno-gospodarsko nazadovanje.

Jeden glavnih pogojev blagostanja so železnice in baš grajenje železnic se počasi vrši, ker ni denarja. Sedanja bolgarska vlada iskala je že denarja na posodo v Bukureštu, Londonu in Berlinu, toda nikdo ne mara posojati, ker se boji, da bi nova vlada, ko se stvari preobrnejo, ne priznala posojila. Poslednji čas se nekda bolgarska vlada pogaja z „Länderbanko“ zastran posojila. Pa tudi ta denarni zavod, ki je v Srbiji Garašaninovo vlado preskrboval s potrebnim denarjem, dosti ne zaupa sedanji bolgarski vladi. Sicer bi pa ta banka izvestno stavila take pogoje, da bi počasi Bolgarija zabredla v take dolgove, kakor je Srbija in postala zavisna od nemškega denarnega trga.

Ker ni videti nobenega pota iz zadreg, v katere so spravili Stambulovci Bolgarijo, ni čuda, da je narod vedno bolj nezadovoljen. Kmetje se branijo plačevati davkov in pred nasilstvom sedanjih vladajočih mogotcev uhajajo v gore. Resnih ustaj sedaj sicer ni, ker se narod boji vojaške sile, in ker se ustaja pri sedanjih razmerah še ne more lahko organizovati, ko ima vlada povsod svoje vohone. Vsaj se je posrečilo regentom in ministrom vso Bolgarsko narediti za velik ostrog vohonov in ogleduhov.

Po vsej deželi so se osnovali tako imenovani patrijotični odbori, katerih prvotni namen bil je samo vohonstvo in ovaduštvo. Te odbore vodi centralni odbor v Sofiji. Da člani omenjenih odborov neso najpoštenjši ljudje, nam še praviti treba ni. Marsikatega nedolžnega Bolgara spravili so že v ječo iz osebnega sovraštva ali pa dobičkahželjnosti. Poslednji čas postali so omenjeni odbori že nevarni vladi sami, katera jih je osnovala. Rada bi se jih že znebila, pa se jih ne more. Celo mohamedance že kliče proti njim na pomoč.

Patrijotični odbori sicer morda sami prav ne vedo, kaj bi radi. Prisegli so večinoma na ime kneza Aleksandra, toda iz tega še ne sledi, da bi bili res tako udani Battenberžanu. Večinoma so ljudje, ki hočejo iz sedanjega zamotanega položaja pridobiti si lastne koristi, mastnih služeb ali pa kake druge prednosti. Ker pa vlada vsem ne more ustreči, začeli so bolj na skrivnem ruvati proti njej. Zahtevali so orožja, da bi mogli braniti vladne koristi, v resnici pa le, da bi mogli rogoviliti, napraviti kake zmešnjave, katerih bi se pozneje okoristili.

Agitacije patrijotičnih odborov neso bile brez uspeha. Narod so razburile, pa tudi na vojsko so uplivali. To je bilo uzrok, da so regenti morali odločiti se za potovanje po deželi. Ne da se tajiti, da je prihod regentov imel mnogo upliva po mestih in selih, toda vendar ni mogel ustaviti sebičnih agitacij patrijotičnih odborov.

Jedva so se regenti vrnili v Sofijo, že prihajajo iz Plovdiva in Varne za vlado tako neugodne vesti, da je takoj moral Mutkurov zopet v Plovdiv, Živkov pa v Varno, da pomirita razdražene duhove.

Mirni, pridni bolgarski narod je ves zbežan vsled raznih agitacij, in želi, da se sedanjemu neznoznemu stanju naredi konec bodi že kakor koli. Zategadelj je jel siliti vlado, da naj kaj odločnega

stori, da se naredi konec sedanji krizi. Tako je bila vlada prisiljena sklicati veliko sebranje, če tudi prav za prav ni vedela, kake predloge mu hoče nasvetovati. Vsaj, dokler Rusija sebranja ne priznava, tudi njega sklepi ne morejo imeti posebne upliva.

Ministri in njih pristaši sedaj ugibljejo kaj storiti. Nekateri so zato, da bi sebranje zopet volilo knezom Battenberžanu, drugi so za Koburžana, toda dvoumljivo je, da bi kateri teh dveh prevzel prestol, ker ni misliti, da bi ga potrdila Rusija. Prvi je nekda odločno se odrekel, da več ne prevzame bolgarskega prestola. Na njegovo častno besedo sicer dosti ne damo, vendar ne verjamemo, da bi pri sedanjih okoliščinah imel veselje iti v Sofijo. Drugi pa hočejo, da bi se regentstvo pomnožilo s kako uplivno osobo, katera bi s svojim uplivom napravila red v deželi.

Dozdaj se je mislilo na dve taki osobi, prvi je Aleko paša, drugi pa Nemec general Strecker paša. Oba sta toliko sposobna, da sta kolikor toliko znana z bolgarskimi zadevami in imata več pristašev mej vzhodnorumelijskimi častniki. Prvi je dovolj znan. Bil je nekaj let generalni guverner v Vzhodni Rumeliji, pa se je moral umakniti, ker Rusija ni marala zanj. Po rodu je sicer Bolgar, pa se je vendar za svoje rojake tako malo brigal, da še bolgarščine skoro razumel ni, ko je prevzel generalno guvernerstvo, pozneje se je najbrž tudi ni naučil. Sicer je pa precej lakomen in častihlepen, ter bi bil o svojem času rad izrinil kneza Aleksandra in združil Bolgarsko.

Strecker paša je sedaj turški general. Bil je nekaj časa poveljnik vzhodnorumelijske vojske ter se je posebno odlikoval s svojim sovraštvom do vsega ruskega. Mnogo ruskih častnikov je zaradi njega ostavilo Vzhodno Rumelijo. Kakor vidimo, daleč so že zavozili Sofijski mogotci, da se že obračajo do tacihih oseb, ki kot tuji in odločni sovražniki Rusije ne morejo imeti nikacih simpatij do bolgarskega naroda. S tem bi si sedanji mogotci v Sofiji podkopali tla, kajti naslov paša ni v najboljšem glasu mej bolgarskim narodom. Preveč ga spominja na nekdanje turško igo. Sicer bi pa tudi vlasti ugovarjale, ko bi se potem regentstvo proglasilo za definitivno. To se vidi iz tega, da že svetujejo, da bi se odložilo sklicanje sebranja.

Mnogi tudi mislijo na to, da bi razglasili Bolgarsko za republiko. To bi pa bilo novo rušenje Berolinske pogodbe ter bi imelo podobne slabe posledke, kakor jih je imel Plovdivski prevrat. Bolgari bi se potem zamerili vsem evropskim monarhičnim vlastim, pa tudi republikanski Franciji bi se ne prikupili, ker slednja odločno podpira rusko politiko. Poleg tega bi se pa odnošaji mej Grško, Srbijo in Rumunijo shujšali.

Kakor vidimo, sedanja bolgarska vlada ne bode našla nobenega izhoda iz sedanjih zmešnjav. Ne čudimo se torej, če bolgarski ministri sami mej sabo neso jedini. Konservativci baje že želé, da bi se polagoma naredil konec sedanji pustolovnej politiki, radikalci bi pa radi še nadalje kozolce preobračali. Nedavno se je poročalo iz Sofije, da prvi že mislijo izstopiti, ter bi jih potem nadomestili s samimi radikalci. Sedaj so se nekoliko zopet pobotali mej seboj. Pa saj so tudi v Srbiji nekaj mini-

sterskih kriz poravnali, nazadnje je pa vendar moral Garašanin pobrati kopita.

Ravno tako bodo zmešnjave v Bolgariji vedno naraščale in sila dogodkov bode nazadnje pomela sedanje ministre in regente. Narod že tako spoznava, da se brez Rusije stvari ne dajo več uravnati.

Posebno je pametno storila Rusija, da ni zasedla Bolgarije. Ne le, da bi se bila morda zamočala v veliko vojno, tudi bi se s tem ne bila povečala simpatij balkanskih narodov. Tako so pa začeli Balkanci spoznavati, da jim Rusija le dobro hoče ter da jih ne mara pokoriti. V Srbiji je tako ruska stranka prišla na krmilo, v Rumuniji se je poslednji čas močno okrepčala. Jednako se bode zgodilo v Bolgariji, kjer itak ni družega izhoda iz sedanjih zmešnjav.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 17. junija.

Naučni minister naročil je moravskemu deželnemu šolskemu совету, da naj izdela načrt o sistematičnem pouku nemščine na srednjih šolah. Ukaz poudarja potrebo, da se dijaki srednjih šol temeljito nauče nemščine. Naučno ministerstvo se, kakor je vidno, posebno zanima za pouk nemščine, za pouk slovanskih jezikov se pa nič ne zmeni, če tudi se baš v mnogih srednjih šolah, katere obiskujejo skoro samo slovanski učenci, pouk materinega jezika strašno zanemarlja.

Ko je bil ogerski ministerski predsednik poslednji pot na Dunaji, se je nekda razgovarjal o urejenji ustavnega razmerja **najvišjih računišč** k parlamentom. Sedaj je ogersko računišče odgovorno ogerskemu državnemu zboru, avstrijsko in skupno najvišje računišče sta pa le pod kontrolo državnega zbora, oziroma delegacij, ne da bi bili jim direktno odgovorna. Tej anomaliji se bode nekda naredil konec in najvišja računišča se bodo tako preustrojila, da bodo odgovorna tudi parlamentom.

Vnanje države.

Oficijozni listi zagotavljajo, da bode **avstrijski** cesar obiskal **nemškega** cesarja v Gasteinu letošnje poletje. Poprej snideta se Kalnoky in Bismarck. Če se res snideta cesarja, je pač zavisno od zdravja nemškega vladarja.

Oficijozni „Fremdenblatt“ piše povodom spremembe vlade v **Srbiji**, da **Avstrija** ne bode dopustila, da bi strankarska politika v orijentalških državah škodovala njenim koristim. Dovolj odločnosti in sile ima, da bode varovala svoje interese.

Če tudi ni takoj pričakovati vojne, vendar **turška** vlada hiti z reformami vojske in utrjevanjem mej. Ker se je Golz paši posrečilo zboljšati turške vojaške šole, bode Turčija dobila v nekaterih letih dobrih častnikov. Poleg tega pa pošilja Turčija tudi častnike v evropske države, da se še bolj izobrazijo. Nedavno jih je poslala 12 v Nemčijo. Nove utrdbe se delajo v Aziji, na bolgarskej in grškej meji. Dardanele se še utrjujejo, če tudi so že sedaj tako utrjene, da bi težko prišla skozi to to ožino kaka sovražna vojna ladija.

Italijanski kralj in kraljica jako želita popolnega sporazumljenja s papežem. Kapelan kralja Humberta monsignor Anzino se je obrnil do nekakega svojega prijatelja v Vatikanu, da bi o tej stvari posredoval. Kralj je pripravljen papežu odstopiti v popolno last graščino Porziano z Leoninskim mestom. Prvo je obširno kraljevo posestvo mej Ostio in Fiumicino. Potem bi papežu dali še kos zemlje do San Paolo Fuori le Mura. San Paolo bi z Vatikanom zvezali s mostom čez Tiber. Papež bi potem imel tudi svobodno pot do morja. Vse to

ki so se polagoma v večje oblake močnejših boj zbirali ter nad zahodnim obzorjem plavali. Tako prijeten in miren je bil prizor, tako tih in brezgiben je bil otrok, katerega je čudo stvarstva znova očaralo, da je Mabel mislila in se nadejala, da je zaspala; in motiti je ni hotela z najmanjšo besedico. Ko pa je nenadni zavoj ceste jim ponudil popoln razgled čez mesto, vzdignila je Roza glavo; kot bi bila hkratu iz prijetnih sanj prebujena, zrla je dolgo in vsa začudena po velikanski množici nebrojnih hiš, v katerih je bilo nje mlado življenje doslej zaprto.

Mabel je uganila nje misli. „Novi Jork je le uborno mesto v primeri s svetom na kmetih, kaj ne Roza?“ vprašala je.

Roza se je smehljala ter z glavo majala.

„Nekaj lepega sem izmislila za te,“ nadaljevala je Mabel. „Prepričana sem, da se ti bode dopadalo. Roza, tvoja mati in ti morata iti ven na staro kmetijo ter tam ostati, dokler se ti ne okrepčaš in ne ozdraviš. Tam lahko vidiš mnogo gozdov in njiv in poljskih cvetic ter lahko vsak večer opazuješ solnce zahajati. Pot ni dolga,“ pristavila je živahno; in tembolj se je zanimala za predlog, za-

pazujoč radost in nado, ki sta Rozino obličje obhajali; „potovali bode ta le eden dan. Jaz hočem poskrbeti, da vaju ničesa ne stane; Ivan pa bode ostal doma ter gledal na hišo in prodajalnico. Še ta večer se bodeva z materjo pogovorili.“

Rudečica radosti je oblila Rozino obličje, ko jej je Mabel to ugodnost nasvetovala; a nagloma se je umaknila bolesti in skrbi, ko je bolnica zadnji del načrta zaslišala. Solze so jej solzile oči in brzo je položila roko na Mabelino ramo ter je žareče nade, da bi sreča, morebiti celo zdravje mladi bolnici se povrnila, zavrnila z besedami: „Draga gospica Mabel! vi ste pač premilostivi, a prosim vas, ne govorite o tem z mojo materjo: jaz ne morem stran, — jaz res ne morem stran!“

„Zakaj pa ne, Roza? Kaj se ne čutiš dovolj močno za pot? Ali bi ne potovala, ko bi mati bila s tem zadovoljna.“

„Da, — ne, — prosim, ne recite jej ničesa o tem. Res dosti rajša ostanem v Novem Jorku.“

Mabel se je čutila v zadregi in prevarano; misliti si ni mogla razloga, zbog čegar se otrok odpoveduje toli velikemu veselju.

„Gospica Mabel“, pristavila je Roza po krat-

kem obotavljanji, ko je videla, da Mabel še zmeraj pojasnila pričakuje; vi pač ne bode te verovali, da me v mestu nekdo potrebuje, mene ubogega bolnega dekliča, ki je vse žive dni svojim le skrb in žalost napravljala.

A jaz bi ne bila srečna, ko bi odpotovala ter morala tu pustiti ljubega mi Ivana. Gospica Mabel, Ivan je morebiti prav surov dečko, a meni nasproti ni nikdar surov. Lidija sicer pravi, da se je privadil grdlim besedam, a meni nasproti rabi le dobre besede. Pravijo mi, da ljubi slabo tovaršijo, a jaz dobro vem, da svojo majhno Rozo ljubi. Ivan je budil vso noč, da mi je glavo močil in hladil; nosil me je po ves dan v naročji; pogrešal bi me v mali moji sobici. Hudobni dečki žvižgali bi krog ogle in ne bilo bi tam tenkega glasa, ki bi mu rekal: Oh, Ivan! ostani pri Rozi!“

Nedolžna, blaga Roza! Mislila nikakor ni, da je vsaka beseda nje priprostega opravičevanja kot ostru puščica Mabel v srce zadela. Videla ni, kako je nenadno kesanje vesti obraz jej oblilo s temno rudečico, da je oči pobesila ter roki krčevito sklepal. Roza je mislila, da je prijateljico razžalila ter je nadaljevala z miho prosečim glasom: „Jaz sem v

ozemlje je osebna lastnina kralja, ki jo je pripavljen odstopiti, da se le doseže sporazumljenje. Kakor se piše „Germanii“ iz Rima v Vatikanu s tem neso zadovoljni, in nečejo nobene sprave, če se papežu ne odstopi ves Rim.

Kakor se piše „Pol. Corr.“ iz Pariza, se v francoskih vladnih krogih že resno razpravlja vprašanje o odstopu predsednika republike. Uzrok njegovemu odstopu bi bile rodbinske razmere. Po sebnem njegov zet Wilson mu napravljajo velike skrbi. Vse, kar se je o njem poročalo, je resnica, če tudi se je zaničevalo. Grevy-jeva hči se nekda že hoče ločiti od svojega moža. Odstop Grevy-jev bil bi velika škoda za republiko, zategadelj ga bodo republikanci skušali pregovoriti, da naj še ostane. Ko bi pa nikakor ne hotel ostati, bode nekda njegov naslednik Freycinet ali pa Ferry, slednji se že nekda pogaja z monarhisti in z republikanskimi senatorji, da bi ga volili in ima nekda precej upanja, da bode voljen.

V nemškem državnem zboru se je izrazil finančni minister, ko se je obravnavalo o obdačnji žganja, da bode država v kratkem mogla pridobiti večje dohodke od žganja. Poslanci sklepali so iz tega, da je mislil s tem na monopol na žganje. To je razburilo vso zbornico. Ne le govorniki katoliškega centra in Richter, ampak tudi narodna liberalca Miquel in Bennigsen ter konservativec Mirbach so odločno ugovarjali, da bi se še v tej legislativni dobi zahtevala od državnega zbora dovolitev kacij novih davkov, ko je zbor itak dovolil novih bremen dovolil. Posebno hudo je govoril Bennigsen, na kar je Richter opomnil ironično, da se bodo kmalu narodni liberalci pogreznili in zginili. Ta opomba je pa Bennigseno jako razjarila. Očital je svobodomiselnosti stranki, da piše po časnikih in govori v parlamentu v ravno istem tonu, kakor socialnodemokratski agitatorji. Če bodo svobodnjaki tako postopali bode kmalu njih stranka razpala. Ko bi taka stranka prišla na krmilo, spridila bi narod in pogubila državo. Sedaj, ko je svobodomselna stranka tako propala pri volitvah, bi vendar morala biti skromnejša. Richter mu je pa dobro odgovoril, da so poslednje volitve le zato tako izpale, ker so narod strašili z vojno. Da so bile volitve svobodne, bil bi izid ves drugačen. Richter-jev govor napravil je velik utis.

Dopisi.

Z Gorenjskega 16. junija. [Izv. dop.] Namenjen sem danes nekoliko spregovoriti o nedeljskem počitku, katerega najbolj potrebujejo trgovski pomočniki po deželi. Vsakemu se lahko milo stori, ako vidi ubozega pomočnika cel teden v zaduhlem zidovji. Res pride nedelja, katere se lahko vsak ve seli, a ti ubogi trgovski pomočnik se je ne moreš, da bi si mogel um vedriti ter uživati čisti zrak. Žalostno je res za nas pomočnike po deželi, kedaj neki vender dosežemo tudi mi nedeljo? Vsak najpriprosteji človek ima prostost, kolikor mu njegov stan dopušča, a ti, pomočnik, je ne poznaš in ne smeš še skoro misliti na njo! Mislim, da bi se lahko vse dopoldne nakupilo, kar kdo potrebuje, da bi vender lahko popoldne prosto imeli. Vzemimo si za vzgled druge države ali mesta, kjer so na pr. v Londonu, vsi rokodelci že v soboto popoldne prosti, da si vsak lahko potrebno za nedeljo preskrbi. Zakaj moramo ravno mi, trgovski pomočniki po deželi, vedno biti priklenjeni? Nesmo mar ljudje, ki imamo občutke z drugimi vred, naj bodo že v mestu ali na deželi? Kaj pomaga, če imamo nekaj prostih dni v letu, takrat je itak praznik za vse in ne moreš se udeležiti nobenih veselij in primerno porabiti svoje prostosti.

Obračam se torej s prošnjo na trgovske po-

resnici kaj nehvaležna, in vi ste toli dobri; jaz tega pač nisem vredna; pa vi vsaj niste name razsrjeni? In roko položivši na Mabelino ramo ter jo z debelimi očmi bistro pogledavši pristavila je z ganljivim glasom: „Oh, draga gospica Mabel! ali vi imate brata? ali ga vi ne ljubite, kot jaz ljubim Ivana?“

Pogled, vprašanje sta bila Mabelinemu srcu huda izkušnja. Prestrašila se je nje bistrih oči ter je skusila njim se ogniti, da je Rozo k sebi pritisnivši obraz si zakrila v nje ogrinjalo. Rozo je mislila, da jo je Mabel razumela, in umirila se je.

Sedaj so se poslovili od sinjega vodovja v zatonu, od zelenih otokov in od neba, žarečega se od rudečkastega svita zahajajočega solnca, ter se zopet peljali po mestnih ulicah, ki so bile polne vozov in motečih se glasov. Marsikatero oko jim je sledilo z ljubečim in hvaležnim zanimanjem, ko so došli po ozki ulici tja, kjer je v skromnih durih udova Hopova svojega otroka pričakovala. Vsa soseska jo je pogrešala, pozvedela je bila, kaj da počenja, ter se veselila nje veselja. Mati jih smehljaje pozdravi. Stara žena Monostan ulice prikobaca

močnike po deželi, da bi se skupno potegnili za nedeljski mir. Skupno bomo saj kaj dosegli, posamič gotovo ne bode nič. Vkupno se moramo potegovati za to, da bodo ob nedeljah vsaj popoldne prodajalnice zaprte. Zakon ob nedeljskem miru ima sicer v tem oziru precej dobre določbe, katere pa imajo, kakor skoro vsak zakon, svoja stranska vrata, vsled kojih se vsaj navidezno dá izgovarjati, da so ob nedeljah popoldne odprte prodajalnice, v katerih se ne prodajajo samo jedila, ampak tudi vsakovrstne drugo blago. Pod naslovom tabačnih trafik, loterij itd. vrši se vsakovrstna druga trgovina in trgovski pomočnik je priklenjen dan na dan. Vse take kupčije opravile bi se lahko v nedeljo dopoldne, vsakdo preskrbel bi se za časa, ko bi znal, da popoldne ničesar več dobiti ni.

Iz Bevk 15. junija. [Izv. dop.] Z nekako veseljem pričajo ljudje iz bližnjih vasij v našo cerkev k službi božji. Dolgo so prebivalci mrmljali, ker ni bilo petja v cerkvi in ker se orgle že tako dolgo neso glasile. Sedaj je zopet drugače pri nas. Ob nedeljah in praznikih donijo lepe pesni mej sv. mašo in naš organist, gosp. L. Rozman, marljivo in prijetno spremlja cerkveno petje. Upanje je da se bo tako ohranilo, kajti gosp. Rozman ima gotovo veselje do petja, po svoji moči bode deloval in napeljeval ne samo stare, temveč naukuševal bo tudi mladino za mično petje ter skrbel za pevski naraščaj ter v kratkem cerkveno petje pri nas dobro uredil. Pri tem samo jedno opombo. Najkrajše pesni so navadno najstarejše in najlepše, te moramo spoštovati, kajti, ko bi ljudstvu ne bile po godu, bilo bi jih že davno zavrglo.

Neobhodno potrebno je bilo v Bevkah, da se je vsaj v cerkvenih zadevah napravil red, kajti prejšnji red ni ugajal nikomur. Prepričani smo, da pri nas je na istej stopinji, kakor nekda. Prizadevati si torej moramo, da dobivamo stalnega učitelja v Bevke. Gosp. župnik se seveda nič ne briga za to, bržkone nema časa sedaj, ko je pomlad, ubijati se z otroci, drugače bi se utegnili njegovo polje kaj zanemariti. — Bog nam daj že srečo, da bi okrajni šolski svet uvidel, kako potreben je v Bevkah učitelj in da bi se tudi naši gospodarji v tem zmislu postavili na nogo. Skrbeti za mladino, bodi vsakemu dolžnost, vsi vkupe pa bodimo vsaj v tem vprašanju soglasni. Poleg učitelja trebalo bi nam tudi bralnega društva. Skrajni čas bi bil, da bi se v tej zadevi kaj odločnega storilo, da bi si tudi Bevke napravile svoje bralno društvo in tako stopile v vrsto onih vasij, ki imajo že davno društva, katera skrbijo za zabavo in izobražbo.

Domače stvari.

— (Iz Zagreba) 16. junija: Za jutranjo volitev pripravlja vlada skrajno presijo. „Agents provocateurs“ hodijo iz gostilne v gostilno ter v vsakej prično zabavljati na vlado. Ako jim kdo

k durim ter komaj veruje lastnim očem; natakne si naočnice, da bi se prepričala, da je prav videla. Majhni gluhozorni deček se naslanja na hišno steno ter se čudi in strmi. Ker mora Donald brzdati nemirna konja, prikazal se je iz nasprotne veže veseli mladi voznik, hitel je k vozu. Rozo vzel mehko v naročje nesel jo v hišo ter jo posadil v nje naslonjač. Rozo se ozre skozi okno, posmehlja se Mabeli in dečkoma, ki jej tudi prijazno prismojajo, in voz brez oddrda.

Marsikateri plemenit konj se je ta dan vrnil v mesto, razgret, prašen in uspehan, a koliko njih imenitnih vlasteljev je izvršilo toliko delo krščanske ljubezni? Gotovo je, da v poznejših letih in sredi drugih prizorov spomin ni se spominjal v letopisih Novojeorških krasotice nobene svečanosti, katere priprosto veselje bilo bi toli srečno in katere stanovitne posledice bile bi toli svete, nego je bila svečanost, ki je bila mali Rozi Hopovi jedini bliščeči dan tostran nebes.

(Dalje prih.)

sede na limanice, ga popadejo pred uhom čaka-joči „spitzelni“ in odpeljejo v zapor. Več najveljavnejših meščanov so danes brez vsacega uzroka zaprli. Pričakuje se za jutri tri eskadroni husarjev, akoravno je prebivalstvo popolnem mirno in ne bode nikakih izgredov. Govori se, da bode glasoviti nadžupan vladnim komisarjem imenovan. Vse je obupano in oplašeno. Ako bodo sedanje razmere še kaj časa trajale, bati se je najhujšega. Kadar je struna preveč napeta — —

— (V Čabru) bil je včeraj poslanec izvoljen „prvak stranke prava“ dr. Ante Starčević.

— (Hrpejska železnica) otvorila se bode v 1. dan julija. Danes bode prva poskušnja z lokomotivo po zvezneji progi ob nabrežji, dne 23. t. m. pa tehniški pohod vse proge.

— (Nesreča.) V premogovih jamah v Trbovljah je ubilo dne 13. t. m. delavca Bedeneta, ki je zapustil ženo in dvoje nepreskrbljenih otrok.

— (Toča) pobila je dne 6. t. mej 5. in 6. uro popoldne po Gologoriščini v Istri. Najhuje zadete so vasi: Lukačici, Pavetići, Baroni in Rimanjca, potem vsa Gologoriščina, Cerovlje in Krbun. Poleg toče bil je hud vihar in dež in voda preplavila je travnike in polja ter prouzročila mnogo škode.

— („Pedagogičsko društvo“ na Krškem) je ravnokar izdalo in založilo „Pedagogičski letnik“, obsežajoč „Občno vzgojeslovje“ (po dr. Jos. Michu poslovenil Fr. Gabršek), Pouk o črtedih s podobami, II. del (Jos. Bezljaj) in razne pedagogično-didaktične spise. Cena knjige je za neude 1 gld. 40 kr. (po pošti 5 kr. več.) Poleg tega so se izdali posebni odtisi Občnega vzgojeslovja (cena 80 kr.) in Pouka o črtedih (cena 30 kr.), po pošti 5 kr. več. Ker so te knjige prve v tej stroki, nadejati se je obile naročbe. — Denar naj se pošilja odboru „Pedagogičskega društva“ na Krškem.

— (Akad. društvo „Triglav“) ima v soboto dne 18. t. m. v prostorih „slovanske čitalnice“ I. Salzamtsgasse 6. svoje IV. redno občno zborovanje s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Pogovor o dijaškem shodu. 3. Slučajnosti. Začetek ob pol osmi uri zvečer. Gosti dobro došli!

— (Razpisani) sta učiteljski službi na dvozrednicah na Blokah in v Begunjah. Plača 450 in 400 gld. Dalje je razpisana služba 2. učitelja na trirazrednici v Žireh. — Plača 500 gld. in stanovanje. V Čérknici pa je razpisana služba 4. učitelja z letno plačo 400 gld. in prostim stanovanjem. — Prošnje do 20. julija t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 16. junija. Doslej izvoljenih 82 pristašev „narodne stranke“ 13 opozicijonalcev.

Berolin 17. junija. Državni zbor odobril po daljši debati v drugem branji predlogo glede županov v Alzaciji in Lorēni.

Simla 17. junija. Dne 9. junija spuntalo se je okoli 500 mož Heratske posadke. Vojaki, ki so zvesti ostali, so puntarje nadvladali, ter jih petdeset ubili, ostale ujeli.

Monakovo 16. junija. Cesarjevič Rudolf obiskal princa regenta Luitpolda, kateri mu je pohod vrnil. Cesarjevič Rudolf obedoval je pri princu Luitpoldu, po noči pa odpotoval v London.

Beligrad 16. junija. Gruić, poslanik v Peterburgu, imenovan je vojnim ministrom.

Bukarest 16. junija. Velik požar uničil včeraj del mesta Botušan, ki broji nad 30.000 prebivalcev. Po uradnem izvestji zgorelo je 800 hiš in 7 ljudi.

Napolj 16. junija. Časnik „Roma“ dobil iz Barlette telegram, da se je v bližnjem selu Corato kolera pokazala. Zbolelo je 5 ljudi, jeden umrl.

Razne vesti.

* (Ruska narodna omika.) Znani ruski pisatelj Prugavin slika v „Russkih Vjedomostih“ napredek narodne omike v Rusiji poslednja leta. Knjige namenjene narodu izhajajo v 12, 30, 40 in celo 50 tisoč izvodih. Semtertja izide tako delo tudi v 80.000 izvodih in se vender mora še isto leto prirediti nova izdaja. — Knjige takoj pokupi prosti narod. Gospod Prugavin želi, da bi se spisavale dobre in poučne knjige za narod.

* (Črnogorski zakonik,) ki ga je sestavil profesor dr. V. Bogišić bode v juliju t. l. dotiskan. Poleg srbskega izvirnika, izdal se bode ob enem francoski in nemški prevod. Črnogorski zakonik, sestavljen na podlagi pravnih običajev, bode velika posebnost na pravoslovnem polju. Veščaki mej inozemci, kakor G. Mamer, katerega je bil pozval grški kralj, da je na Grškem sodeloval pri sestavi zakonika, angleški jurist Henry Sommer-Men, holandski jurist Wilken in drugi so se že davno izrekli proti nezmotljivosti in univerzalnosti rimskega prava, njegovih oblik in načel. A vender so vsi evropski zakoniki robski posneti po rimskem pravu in nauki juristov zmatrajo se za „ultima ratio“ pri urejanju državljanjskih odnošajev. Črnogorski zakonik bode prvi in jako ukovit proizvod, ki je popolnem svoboden in samostalen nasproti rimskega prava dogmat.

Razširjeno zdravilo. Množeca se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje“ dokazujejo o uspešni uporabi tega sredstva proti protinu, trganju in vsem boleznim vsled prehlada. Steklenica 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni za-ložnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerij-skih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (19-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-60)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

5. izkaz
dobrovoljnih darov za napravo zastave „slo-
venskega delavskega pevskega društva Sla-
vec“ v Ljubljani.

Nadalje so darovali:

Gospod Vovk A.	—	gld. 50 kr.
„ Jeršek nabral	—	52 „
„ Majer Jos.	2 „	—
„ Vičič Iv.	5 „	—
„ Miklavc Rud.	1 „	—
„ Soss Ferd.	1 „	—
„ Jentl Ant.	1 „	—
„ Gorčnik F.	1 „	—
„ Lozar	1 „	—
„ Trček Fr.	1 „	—
„ Prosenec Iv.	2 „	—
„ Vičič Mirko	1 „	50 „
„ Slitscher	1 „	—
„ Auer zopet	3 „	—
Gospa Pavškova	1 „	—
„ Knezova	1 „	—
„ Majerjeva	1 „	—
„ Egerjeva	1 „	—
„ Hirschmanova	—	50 „
Gospd. Lozar Gabrijela	1 „	—
Neimenovan v Kranji	1 „	—
Gospod Majer Pet.	1 „	—
„ Savnik K.	1 „	—
„ Zalokar J.	1 „	—
„ Pirc Leop.	—	50 „
„ drd. Vilfan	—	50 „
„ Florjan K.	1 „	—
„ Omersa Fr.	—	50 „
Neimenovana	—	50 „
Gospod Česnovar	—	50 „
Neimenovan	—	40 „
Vesela družba v Loki	1 „	—
Gospod Pak Janko nabral	—	54 „
„ Peršin Fr.	1 „	—
„ Zajec Al.	1 „	—
„ Stupan A.	2 „	—
„ Kozjek Jan.	1 „	—
„ Cinkole Iv.	1 „	—
„ Štrajnar Iv.	—	50 „
„ Pezdich Vinc.	1 „	—
„ Martinčič J.	—	50 „
„ J. G.	2 „	—
„ Matijan v Šiški	4 „	—
„ Meden Ivan	1 „	—
„ Martinc Vik.	—	50 „
„ dr. Krisper	—	50 „
„ Zdešar	1 „	—
„ Rohman Zm.	5 „	—
„ Juvančič	1 „	—
„ Snajdar v Gradišci	1 „	—
„ Tönies	3 „	—
Gospa Juvančičeva	1 „	—

Tuji:
16. junija.
Pri **Sikana:** Falke iz Lipsije. — Winter iz Franko-
broda. — Weiss, Blau, Kraus z Dunaja. — Gomperg iz
Budimpešte. — Deutsch iz Gradea. — Mussi iz Celovca. —
Jelenc iz Karlova. — Nadamlenky vitez iz Trsta. —
Thoršek iz Pulja. — Spozito, Domanič, Karbončeti iz Izle.
Pri **Wassner:** Hönle iz Augsburga. — Aengstl, Pau-
lin, Räumann, Blaschka z Dunaja. — Schwarz iz Badena.
Faber iz Incmosta. — Fürst iz Budimpešte. — Pucher iz
Pečuha. — Oblak iz Celovca.
Pri **Virantu:** Bobek iz Ribnice. — Lilek iz Čer-
nomlja. — Lilek, Medic iz Istre.
Pri **avstrijskem cesarju:** Šraj iz Meidlinga.
Pri **bavarskem dvoru:** Meidinger iz Pontebe.
Pri **južnem kolodvoru:** Müller iz Lipsije. — Ur-
bas iz Linca. — Negri iz Celja. — Bregar z Roba. —
Kapla iz Ljubljane. — Gučič iz Stona.

Umrli so v Ljubljani:
16. junija: Marija Jabornik, mestna uboga, 66 let,
Karlovska cesta št. 7, za otrpnenjem črev.
V deželni bolnici:
15. junija: Janez Pokorn, delavčev sin, 10 mesecev,
za vnetjem sapnika. — Marija Veršaj, gostija, 52 let, za
mrtvoudom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
16. junija	7. zjutraj	742-44 mm.	18-6° C	sl. svz.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	739-02 mm.	25-8° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	738-38 mm.	19-4° C	brevz.	obl.	

Srednja temperatura 21-3°, za 2-9° nad normalom.

Dunajska borza
dne 17. junija t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81-40	gld. 81-40
Srebrna renta	82-60	82-45
Zlata renta	112-40	112-70
5% marcna renta	96-85	96-95
Akcije narodne banke	8-5-	886-
Kreditne akcije	283-10	283-70
London	126-60	126-60
Srebro	—	—
Napol.	10-05	10-05
C kr. cekini	5-97	5-97
Nemške marke	62-20	62-20
4% državne srečke iz l. 1854	25-0 gld.	129 gld. 20 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	162 75
Ogerska zlata renta 4%	—	101 70
Ogerska papirna renta 5%	—	87 90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116 50
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	126	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gld.	176 50
Rudolfove srečke	10	18 50
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	232	40

**Trije izvoženi koleslji, dva tovorna
voza in nekaj angleških komatov**
prodá se po ceni (447-2)
v Igrških ulicah hiš. št. 4.

KMETOVALEC. (82-11)

Gospodarski list s podobami.
Št. XI. tega najboljšega, največjega in najcenejšega
slovenskega gospodarskega lista prinaša sledečo vsebino:
Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske za leto 1886.
— Notranja uprava konjskim hlevom. — Kako je sejati
seme gozdnega drevja? — Gospodarske novice. — Vpraša-
nja in odgovori. — Tržne cene. — Inserati.
„KMETOVALEC“ izhaja v Ljubljani po dvakrat
na mesec na celi poli ter stane za celo leto 2 gld.; gg. učit-
elji in šolske knjižnice dobijo ga za polovico naročnine.
INSERATI, priobčeni v „KMETOVALEC“, imajo
najboljši uspeh, kajti list je razširjen posebno po de-
želi, zlasti pa v premožnejših kmetijskih krogih. Zelo pripo-
ročljiv je „KMETOVALEC“ za objavljanja pri nakupu ali
prodaji gospodarskih pridelkov, izdelkov ali potrebščin.

**V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
prodajajo se
Jurčičevi zbrani spisi
po znižani ceni.**

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz
15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini
na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega
naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi
polharji. Črtice iz življenja našega naroda. —
IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mo-
jega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna
povest iz časov lutrovske reformacije. — III.
Dva prijatelja. — IV. Vrbhan Smukova ženitev.
Humoristična povest iz narodnega življenja. —
V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI.
Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest
iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja
kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest
za slovensko ljudstvo. — III. Klošterski žolnir.
Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata.
Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska
povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet.
Povest. — III. Sin kmetijskega cesarja. Povest
iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa
tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III.
Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega
življenja. — IV. Bojnim se te. Zgodovinska po-
vest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz do-
mačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter
pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII.
Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naroči-
lih velja poštšina
za posamični neve-
zani zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naroče skupno
najmanj deset iz-
vodov.

Prodajajo se v (79-22)
„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,
Kongresni trg, Gledališka stolba.

Koroški Rimski vrelec,
popolnem brez vseh žvepljenih spojin, joda, bro-
movih in borovih solij, lahko prebavljiva, ukusna
planinska voda, prirodno pristen. Pokazal se je
posebno uspešen pri plücnem in kataru v črevih,
pri boleznih želodca, mehurja in oblistij, — jako
fina mizna voda brez vsakih sitnih nasledkov, ki
vina ne počrni in mu tudi ne dá slabega ukusa.
Glavno zalogo v Ljubljani ima
M. E. SUPAN, Dunajska cesta.
Pri Rimskem vrelec — postaja južne železnice
Prevali — je prijetno letovišče, okrepčujoč vi-
sokoplaninski zrak, cena stanovanja, restavracija,
kopeli.
Uprava vrelca, pošta Gutenberg na Ko-
roškem. (437-2)

Izjava o dr. Friderika Lengiel-a
brezovem balzamu.

„Racionalno izbrane snovi
tega lepota so za lepo polt
nepresegljive dobrote in upliva.
Da se hitro zglati koža po pre-
stanih kozah, zato je ta balzam
pravi unikum.“ (410-2)
Med. Dr. Raspi,
vseučilišni prokurator.
Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trn-
koczy-ji, lekarji; na Dunaji pri
Ph. Neustein-u, mesto, Plankeng.

Košnja v najem.

V ponedeljek 20. dan junija t. l. se bode
košnja tako imenovanih Jelenovih — zdaj vitez Gariboldijevih —
senožetij v Trnovskem logu za tekoče leto oddajala v najem
po dražbi, katera se bode pričela ob 9. uri na lici mesta. 450)

BRATA EBERL
prodajata najboljše in najcenejše
oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87-99)
LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. **LJUBLJANA.**

POVABILO
v
OBČNEMU ZBORU
družbenikov I. ljubljanskega bolnišno-podpornega
in oskrbovalnega društva,
kateri bode
v nedeljo dne 19. junija 1887
ob 11. uri dopoludne
v veliki mestni dvorani.
DNEVNI RED:
1. Nagovor društvenega vodje. 3. Volitev odbornikov.
2. Računsko poročilo za leto 1886. 4. Razni nasveti.
(449) **Vodstvo.**